Den Europæiske Unions
Tidende

C 406

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

58. årgang

7. december 2015

Indhold

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2015/C 406/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

2015/C 406/02 Afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol af 10. juni 2014 om deponering af Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver i Den Europæiske Unions historiske arkiver (Det Europæiske Universitetsinstitut) 2

V *Øvrige meddelelser*

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2015/C 406/03 Sag C-137/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — artikel 11 — direktiv 2010/75/EU — industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) — artikel 25 — adgang til domstolsprøvelse — uoverensstemmende national processuel lovgivning) 4

DA

2015/C 406/04 Sag C-167/14: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenske Republik (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb og tvangsbøde) 5

2015/C 406/05 Sag C-168/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Grupo Itevelesa SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL og Asistencia Técnica Industrial SAE mod Oca Inspección Técnica de Vehículos SA og Generalidad de Cataluña (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 51 TEUF — etableringsfrihed — direktiv 2006/123/EF — anvendelsesområde — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2009/40/EF — adgang til at foretage teknisk kontrol med køretøjer — udøvelse af et privat organ — virksomhed, som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — ordning om forudgående tilladelse — tvingende almene hensyn — trafiksikkerhed — geografisk fordeling — mindsteafstand mellem anlæg til teknisk kontrol af køretøjer — maksimal markedsandel — begrundelse — egnethed til at nå det tilsigtede formål — sammenhæng — proportionalitet) 6

2015/C 406/06 Sag C-216/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2015 — straffesag mod Gavril Covaci (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Laufen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2010/64/EU — ret til tolkning og oversættelse i straffesager — det sprog, der anvendes i retssagen — strafferetlig kendelse om idømmelse af en bøde — mulighed for at gøre indsigelse på et andet sprog end det, der anvendes i retssagen — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — ret til at blive informeret om tiltalen — forkyndelse af en strafferetlig kendelse — fremgangsmåde — obligatorisk udpegelse af en befuldmægtiget for den tiltalte person — indsigelsesfrist, der løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede) 7

2015/C 406/07 Sag C-251/14: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2015 — György Balázs mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — dieseloliers kvalitet — en national teknisk specifikation, der fastsætter yderligere kvalitetskrav i forhold til EU-retten) 8

2015/C 406/08 Sag C-270/14 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Debonair Trading Internacional Ld[a] mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — forordning nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om EF-ordmærket SÔ:UNIC — ældre EF-ordmærker og ældre nationale ordmærker SO…?, SO…? ONE, SO…? CHIC — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — varemærkefamilie) 9

2015/C 406/09 Sag C-306/14: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Direktor na Agentsia »Mitnitsi« mod Biovet AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/83/EØF — harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer — artikel 27, stk. 1, litra d) — fritagelse for harmoniseret punktafgift — ethanol — anvendelse i forbindelse med rengøring og desinficering af udstyr og lokaler, der bruges til fremstilling af lægemidler) 9

2015/C 406/10 Sag C-310/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Nike European Operations Netherlands BV mod Sportland Oy, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin hovioikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — insolvensbehandling — skadelige handlinger — handling med henblik på tilbagelevering af betalinger foretaget før datoen for indledningen af insolvensbehandlingen — lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt — lovgivningen i en anden medlemsstat, som regulerer den pågældende handling — lovgivningen »åbner i det pågældende tilfælde ikke nogen mulighed for at anfægte denne handling« — bevisbyrde) 10

2015/C 406/11 Forenede sager C-352/14 og C-353/14: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14) mod Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 107 TEUF og 108 TEUF — finanskrise — støtte til finanssektoren — en støttes forenelighed med det indre marked — Europa-Kommissionens beslutning — finansiel enhed omfattet af en omstruktureringsproces — afskedigelse af en arbejdstager — national lovgivning om størrelsen af fratrædelsesgodtgørelser) 11

2015/C 406/12 Sag C-494/14: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. oktober 2015 — Den Europæiske Union mod Axa Belgium SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — tjenestemænd — tjenestemandsvedtægten — artikel 73, 78 og 85a — færdselsulykke — national ret, som indfører en ordning med objektivt ansvar — Den Europæiske Unions indtræden i rettigheder — begrebet »den ansvarlige tredjemand« — selvstændigt begreb i EU-retten — begreb, der omfatter enhver, som i henhold til national ret er forpligtet til at erstatte den skade, som skadelidte eller dennes erstatningsberettigede pårørende har lidt — ydelser, som ikke endeligt skal afholdes af Unionen) 12

2015/C 406/13 Sag C-17/15 P: Appel iværksat den 19. januar 2015 af Eugen Popp og Stefan M. Zech til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. november 2014 i sag T-463/12 — Eugen Popp og Stefan M. Zech mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) 13

2015/C 406/14 Sag C-399/15 P: Appel iværksat den 23. juli 2015 af Vichy Catalán, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-302/15 — Vichy Catalán mod KHIM — Hijos de Rivera (Fuente Estrella) 13

2015/C 406/15 Sag C-467/15 P: Appel iværksat den 3. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. juni 2015 i sag T-527/13, Italien mod Kommissionen 14

2015/C 406/16 Sag C-473/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Linz (Østrig) den 7. september 2015 — Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR mod Eugen Adelsmayr 15

2015/C 406/17 Sag C-482/15 P: Appel iværksat den 9. september 2015 af Westermann Lernspielverlag GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-333/13 — Westermann Lernspielverlag GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) . 16

2015/C 406/18 Sag C-489/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 17. september 2015 — CTL Logistics GmbH mod DB Netz AG 17

2015/C 406/19 Sag C-490/15 P: Appel iværksat den 18. september 2015 af Ori Martin SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10 19

2015/C 406/20 Sag C-493/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. september 2015 — Agenzia delle Entrate mod Marco Identi 20

2015/C 406/21 Sag C-504/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Frosinone (Italien) den 23. september 2015 — straffesag mod Antonio Paolo Conti 20

2015/C 406/22 Sag C-505/15 P: Appel iværksat den 23. september 2015 af Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10 21

2015/C 406/23 Sag C-516/15 P: Appel iværksat den 24. september 2015 af Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-47/10, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV og Akcros Chemicals Ltd mod Europa-Kommissionen 22

2015/C 406/24 Sag C-519/15 P: Appel iværksat den 25. september 2015 af Trafilerie Meridionali SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-422/10 23

2015/C 406/25 Sag C-521/15: Sag anlagt den 29. september 2015 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union 25

2015/C 406/26 Sag C-522/15 P: Appel iværksat den 28. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10 26

2015/C 406/27 Sag C-529/15: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. oktober 2015 — Gert Folk mod Unabhängiger Verwaltungssenat für die Steiermark 27

Retten

2015/C 406/28 Sag T-309/13: Rettens dom af 22. oktober 2015 — Enosi Mastichoparagogon mod KHIM — Gaba International (ELMA) (EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket ELMA — det ældre EF-ordmærke ELMEX — afslag på registrering — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) . 29

2015/C 406/29 Sag T-664/13: Rettens dom af 21. oktober 2015 — Petco Animal Supplies Stores mod KHIM — Gutiérrez Ariza (PETCO) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PETCO — det ældre EF-figurmærke PETCO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), og regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — anbringende, der ikke støtter påstandene — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — afvisning) 29

2015/C 406/30 Sag T-470/14: Rettens dom af 22. oktober 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEPAD) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ELITEPAD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) . . 30

2015/C 406/31 Sag T-563/14: Rettens dom af 22. oktober 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEDISPLAY) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ELITEDISPLAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) 31

2015/C 406/32 Sag T-315/15: Sag anlagt den 13. maj 2015 — Vince mod KHIM (ELECTRIC HIGHWAY) 31

2015/C 406/33 Sag T-530/15: Sag anlagt den 11. september 2015 — Huhtamaki og Huhtamaki Flexible Packaging Germany mod Kommissionen 32

2015/C 406/34 Sag T-531/15: Sag anlagt den 11. september 2015 — Coveris Rigid (Auneau) France mod Kommissionen 34

2015/C 406/35 Sag T-542/15: Sag anlagt den 19. september 2015 — Ungarn mod Kommissionen 35

2015/C 406/36 Sag T-543/15: Sag anlagt den 18. september 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA 36

2015/C 406/37 Sag T-571/15: Sag anlagt den 29. september 2015 — Bimbo mod KHIM — ISMS (BIMBO BEL SIMPLY MARKET) 37

2015/C 406/38 Sag T-574/15: Sag anlagt den 28. september 2015 — Kozmetika Afrodita mod KHIM — Núñez Martín og Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA) 38

2015/C 406/39 Sag T-575/15: Sag anlagt den 28. september 2015 — Kozmetika Afrodita mod KHIM — Núñez Martín og Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS) 38

2015/C 406/40 Sag T-577/15: Sag anlagt den 1. oktober 2015 — Uribe-Etxebarría Jiménez mod KHIM — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA) 39

2015/C 406/41 Sag T-584/15: Sag anlagt den 7. oktober 2015 — POA mod Kommissionen 40

2015/C 406/42 Sag T-585/15: Sag anlagt den 5. oktober 2015 — Monster Energy mod KHIM (GREEN BEANS) 41

2015/C 406/43 Sag T-586/15: Sag anlagt den 8. oktober 2015 — Nara tekstil sanayi ve ticaret mod KHIM — NBC Fourth Realty (NaraMaxx) 42

2015/C 406/44 Sag T-598/15: Sag anlagt den 21. oktober 2015 — Stichting Accolade mod Kommissionen 42

Retten for EU-Personalesager

2015/C 406/45 Sag F-81/14: Personalerettens dom (enedommer) af 27. oktober 2015 — Labiri mod Regionsudvalget (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — vedtægtens artikel 45, stk. 1 — sammenligning af fortjenester) 44

2015/C 406/46 Sag F-52/15: Personalerettens dom (enedommer) af 29. oktober 2015 — Xenakis mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — pensionsalder — ansøgning om forlængelse af tjenesten — vedtægtens artikel 52, stk. 2 — afslag på at forlænge tjenesteperioden — tjenestens interesse) 44

2015/C 406/47 Sag F-140/14: Personalerettens kendelse (Enkelt dommer) af 27. oktober 2015 — Ameryckx mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — ansættelsesgrupper — indplacering — formalitetsindsigelse — begrebet akt, der indeholder et klagepunkt — bekræftende afgørelse — ny og væsentlig faktisk omstændighed — åbenbart afvisningsgrundlag) 45

2015/C 406/48 Sag F-91/15: Sag anlagt den 19. oktober 2015 — ZZ mod Kommissionen 46

2015/C 406/49 Sag F-132/15: Sag anlagt den 12. oktober 2015 — ZZ mod Kommissionen 46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2015/C 406/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 398 af 30.11.2015

Liste overtidligere offentliggørelser

EUT C 389 af 23.11.2015

EUT C 381 af 16.11.2015

EUT C 371 af 9.11.2015

EUT C 363 af 3.11.2015

EUT C 354 af 26.10.2015

EUT C 346 af 19.10.2015

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

Afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol

af 10. juni 2014

om deponering af Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver i Den Europæiske Unions historiske arkiver (Det Europæiske Universitetsinstitut)

(2015/C 406/02)

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL HAR —

under henvisning til protokollen vedrørende statutten for Den Europæiske Unions Domstol (herefter protokollen), særlig artikel 35 og 53 samt artikel 7, stk. 1, i bilag 1,

under henvisning til artikel 20, stk. 3, i Domstolens procesreglement, artikel 26 i Rettens procesreglement og artikel 19, stk. 2, i Personalerettens procesreglement,

under henvisning til Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 354/83 af 1. februar 1983 om åbning for offentligheden af de historiske arkiver for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab ([1]), som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1700/2003 af 22. september 2003 ([2]),

under henvisning til kontrakt af 17. december 1984 mellem De Europæiske Fællesskaber og Det Europæiske Universitetsinstitut (EUI) om kontrakt om deponeringen af Fælleskabets historiske arkiver hos EUI og om at gøre dem offentligt tilgængelige ved EUI's foranstaltning, særlig kontraktens artikel 3,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([3]),

under henvisning til det administrative udvalgs afgørelse af 29. april 2013 om sammensætningen af de historiske arkivers katalog,

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Formål

1. Denne afgørelse fastlægger de interne regler om deponering af Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver i Den Europæiske Unions historiske arkiver (Det Europæiske Universitetsinstitut).

2. Denne afgørelse suppleres af Domstolens, Rettens og Personalerettens procesreglementer vedrørende ordninger for opbevaring af og tilgængelighed for offentligheden til dokumenter, som disse retsinstanser er i besiddelse af i forbindelse med deres domstolsfunktioner, og af afgørelsen vedraget af Justitssekretæren ved Den Europæiske Unions Domstol om ordninger for opbevaring af og tilgængelighed for offentligheden til dokumenter, som Den Europæiske Unions Domstol er i besiddelse af under udøvelsen af sine administrative funktioner.

([1]) EFT L 43 af 15.2.1983, s. 1.
([2]) EUT L 243 af 27.2.2013, s. 1.
([3]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne afgørelse finder anvendelse på Den Europæiske Unions Domstol historiske arkiver, der udgår fra den virksomhed, der udøves af de retsinstanser og tjenester, som institutionen består af.

2. Som Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver defineres samtlige originaler eller de dokumenter, der træder i stedet for disse, som har været opført i kataloget i mere end 30 år, i overensstemmelse med den klassificeringsplan, som er vedtaget af det administrative udvalg. For så vidt angår de dokumenter, som vedrører en retslig procedure, beregnes den 30-årige periode fra datoen for afslutningen af den pågældende procedure.

3. Klassificeringsplanen for kataloget for Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver ændres på baggrund af afgørelser, der træffes af det administrative udvalg.

Artikel 3

Deponering af historiske arkiver

1. Den Europæiske Unions Domstol overfører sine historiske arkiver til deponering hos EUI i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse samt med en aftale indgået med EUI herom.

2. Ansvaret for og de finansielle betingelser, der gælder for deponeringen, digitaliseringen, transportudgifterne og udgifterne til overførsel af Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver til EUI, defineres i aftalen mellem Den Europæiske Unions Domstol og EUI.

3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at Den Europæiske Unions Domstol af retlige grunde eller af hensyn til nødvendigheden af en tilfredsstillende funktion undtager visse originaler eller dokumenter, som træder i stedet for disse, fra deponering.

Artikel 4

Bestemmelser om åbning for offentligheden af historiske arkiver

1. Før der gives adgang til et deponeret dokument, anmoder EUI om tilladelse fra Den Europæiske Unions Domstol. Denne anmodning behandles af Den Europæiske Unions Domstol, bl.a. på baggrund af undtagelserne i artikel 35 og 53 i statutten for Den Europæiske Unions Domstol samt i artikel 7, stk. 1, i bilag 1 til statutten og i artikel 2 i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/1983, som ændret. Dokumenterne kan gøres tilgængelige pr. kategori, i det omfang Den Europæiske Unions Domstol har fastslået, at ingen af disse undtagelser finder anvendelse.

2. Anmodningerne vedrørende dokumenter, som vedrører retslige procedurer, behandles af den pågældende retsinstans, der efter de fremgangsmåder, som er vedtaget af denne retsinstans, sikrer, at ingen af undtagelserne i artikel 2 i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/1983 er til hinder for, at der gives adgang. Der gives under ingen omstændigheder adgang til dokumenter vedrørende rådslagninger og afstemninger.

3. EUI gør Den Europæiske Unions Domstols historiske arkiver, som er deponeret dér, offentligt tilgængelige i form af kopier, medmindre brugeren gør en speciel og behørigt begrundet interesse i at få adgang til det originale dokument gældende i overensstemmelse med artikel 1, stk. 5, i forordning (EØF, Euratom) nr. 354/1983, med forbehold for denne artikels stk. 1 og 2.

4. Fremgangsmåden med henblik på åbning af historiske arkiver, som er overført af Den Europæiske Unions Domstol til EUI, kan ses på hver af de to institutioners websider i præsentationen af kataloget og adgangsbetingelserne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 10. juni 2014.

A. CALOT ESCOBAR

Justitssekretær

V. SKOURIS

Præsident

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-137/14) ([1])

(Traktatbrud — direktiv 2011/92/EU — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — artikel 11 — direktiv 2010/75/EU — industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) — artikel 25 — adgang til domstolsprøvelse — uoverensstemmende national processuel lovgivning)

(2015/C 406/03)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Republikken Østrig

Konklusion

1) *Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening), idet den*

— *i henhold til § 46 i Verwaltungsverfahrensgesetz (lov om almindelig forvaltningsproces) har begrænset annullationen af afgørelser på grund af processuelle fejl til de tilfælde, hvor der ikke er foretaget en miljøkonsekvensvurdering eller en foreløbig miljøkonsekvensvurdering, og til de tilfælde, hvor sagsøgeren godtgør, at der er en årsagsforbindelse mellem den processuelle fejl og afgørelsens resultat*

— *i henhold til § 2, stk. 3, i Umwelt-Rechtbehelfsgesetz (lov om supplerende bestemmelser om retsmidler på miljøområdet, der er fastsat ved direktiv 2003/35/EF) af 7. december 2006, som ændret ved lov af 21. januar 2013, og til § 73, stk. 4, i Verwaltungsverfahrensgesetz (lov om almindelig forvaltningsproces) har begrænset søgsmålskompetencen og omfanget af domstolsprøvelsen til de indsigelser, der allerede er blevet rejst inden for indsigelsesfristen i den administrative procedure, som har ført til vedtagelsen af afgørelsen*

— *i henhold til § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1, i Umwelt-Rechtbehelfsgesetz (lov om supplerende bestemmelser om retsmidler på miljøområdet, der er fastsat ved direktiv 2003/35/EF) af 7. december 2006, som ændret ved lov af 21. januar 2013, i de procedurer, der er blevet indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, har begrænset miljøforeningers søgsmålskompetence til de retsforskrifter, der giver borgerne rettigheder*

— *i henhold til § 2, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1, i Umwelt-Rechtsbehelfgesetz (lov om supplerende bestemmelser om retsmidler på miljøområdet, der er fastsat ved direktiv 2003/35/EF) af 7. december 2006, som ændret ved lov af 21. januar 2013, i de procedurer, der er blevet indledt efter den 25. juni 2005 og afsluttet før den 12. maj 2011, har begrænset omfanget af domstolsprøvelsen af miljøforeningers søgsmål til de retsforskrifter, der giver borgerne rettigheder, og*

— *i henhold til § 5, stk. 1 og 4, i Umwelt-Rechtsbehelfgesetz (lov om supplerende bestemmelser om retsmidler på miljøområdet, der er fastsat ved direktiv 2003/35/EF) af 7. december 2006, som ændret ved lov af 21. januar 2013, har udelukket administrative procedurer, der er blevet indledt før den 25. juni 2005, fra den nationale lovgivnings anvendelsesområde.*

2) *I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.*

3) *Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Østrig bærer hver deres egne omkostninger.*

(1) EUT C 159 af 26.5.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Hellenske Republik

(Sag C-167/14) (1)

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — rensning af byspildevand — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — fast beløb og tvangsbøde)

(2015/C 406/04)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Hellenske Republik (ved E. Skandalou, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) *Den Hellenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom Kommissionen mod Grækenland (C-440/06, EU:C:2007:642).*

2) *I tilfælde af at det i punkt 1 fastslåede traktatbrud fortsat består på datoen for afsigelsen af denne dom, pålægges det Den Helenske Republik at betale Europa-Kommissionen på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter« en tvangsbøde på 3 640 000 EUR pr. halvårs forsinkelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dom Kommissionen mod Grækenland (C-440/06, EU:C:2007:642), regnet fra afsigelsen af denne dom og indtil den fuldstændige opfyldelse af dom Kommissionen mod Grækenland (C-440/06, EU:C:2007:642), idet bødens faktiske beløb skal beregnes ved udløbet af hver seks-måneders-periode ved nedsættelse af det samlede beløb vedrørende hver af disse perioder med en procentdel svarende til den andel, som udgør det antal personækvivalenter i byområder, hvis kloaknet og rensning af byspildevand er blevet bragt i overensstemmelse med dom Kommissionen mod Grækenland (C-440/06, EU:C:2007:642) ved udløbet af den betragtede periode, i forhold til antallet af personækvivalenter i byområder, som ikke råder over sådanne kloaknet og en sådan rensning af byspildevand på datoen for afsigelsen af denne dom.*

3) *Den Hellenske Republik betaler til Kommissionen et fast beløb på 10 mio. EUR, der skal indbetales på kontoen »Den Europæiske Unions egne indtægter«.*

4) *Den Hellenske Republik betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 261 af 11.8.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Grupo Itevelesa SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL og Asistencia Técnica Industrial SAE mod Oca Inspección Técnica de Vehículos SA og Generalidad de Cataluña (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-168/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 49 TEUF og 51 TEUF — etableringsfrihed — direktiv 2006/123/EF — anvendelsesområde — tjenesteydelser i det indre marked — direktiv 2009/40/EF — adgang til at foretage teknisk kontrol med køretøjer — udøvelse af et privat organ — virksomhed, som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — ordning om forudgående tilladelse — tvingende almene hensyn — trafiksikkerhed — geografisk fordeling — mindsteafstand mellem anlæg til teknisk kontrol af køretøjer — maksimal markedsandel — begrundelse — egnethed til at nå det tilsigtede formål — sammenhæng — proportionalitet)

(2015/C 406/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Grupo Itevelesa SL, Applus Iteuve Technology, Certio ITV SL og Asistencia Técnica Industrial SAE

Sagsøgte: Oca Inspección Técnica de Vehículos SA og Generalidad de Cataluña

Konklusion

1) *Artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at virksomhed, der består i teknisk kontrol med køretøjer, er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde.*

2) *Artikel 51, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at virksomhed, der består i teknisk kontrol med køretøjer, som den, der er omfattet af den i hovedsagen omhandlede lovgivning, ikke er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i denne bestemmelses forstand, uanset den omstændighed, at de erhvervsdrivende råder over en ret til at forbyde kørsel, når et køretøj i forbindelse med en kontrol udviser sikkerhedsmangler, som indebærer en umiddelbar fare.*

3) *Artikel 49 TEUF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der undergiver en virksomheds eller en virksomhedssammenslutnings oprettelse af et anlæg til teknisk kontrol med køretøjer en betingelse om, for det første, at der skal være en mindsteafstand mellem dette anlæg og de anlæg, som denne virksomhed eller virksomhedssammenslutning allerede er meddelt tilladelse for, og for det andet, at nævnte virksomhed eller nævnte virksomhedssammenslutning ikke, såfremt en sådan tilladelse blev meddelt, har en markedsandel på mere end 50 %, medmindre det godtgøres — hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — at denne betingelse reelt er egnet til at opnå målene om forbrugerbeskyttelse og trafiksikkerhed og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt i denne henseende.*

(1) EUT C 175 af 10.6.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2015 — straffesag mod Gavril Covaci (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Laufen — Tyskland)

(Sag C-216/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — direktiv 2010/64/EU — ret til tolkning og oversættelse i straffesager — det sprog, der anvendes i retssagen — strafferetlig kendelse om idømmelse af en bøde — mulighed for at gøre indsigelse på et andet sprog end det, der anvendes i retssagen — direktiv 2012/13/EU — ret til information under straffesager — ret til at blive informeret om tiltalen — forkyndelse af en strafferetlig kendelse — fremgangsmåde — obligatorisk udpegelse af en befuldmægtiget for den tiltalte person — indsigelsesfrist, der løber fra forkyndelsen for den befuldmægtigede)

(2015/C 406/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Laufen

Part i hovedsagen

Gavril Covaci

Konklusion

1) *Artikel 1-3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag ikke er tilladt den person, som er genstand for en strafferetlig kendelse, at gøre skriftlig indsigelse mod denne kendelse på et andet sprog end det, der anvendes under sagen, selv om denne person ikke behersker sidstnævnte sprog, forudsat at de kompetente myndigheder, henset til den omhandlede procedure og omstændighederne i det foreliggende tilfælde, ikke anser en sådan indsigelse for at udgøre et væsentligt dokument i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3.*

2) *Artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 og 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter det inden for rammerne af en straffesag kræves af en tiltalt person, som ikke er bosiddende i denne medlemsstat, at denne udpeger en befuldmægtiget med henblik på forkyndelse af en strafferetlig kendelse, som vedrører nævnte person, forudsat at denne person faktisk råder over den fulde frist, der er fastsat med henblik på at gøre indsigelse mod nævnte kendelse.*

(1) EUT C 253 af 4.8.2014.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2015 — György Balázs mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-251/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — dieseloliers kvalitet — en national teknisk specifikation, der fastsætter yderligere kvalitetskrav i forhold til EU-retten)

(2015/C 406/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: György Balázs

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Konklusion

1) *Artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat i sin nationale ret fastsætter yderligere kvalitetskrav med henblik på markedsføring af dieselolie ud over dem, der er fastsat i dette direktiv, såsom det i hovedsagen omhandlede krav vedrørende flammepunktet, da der ikke er tale om en teknisk specifikation for dieselolie, der har til formål at beskytte sundheden og miljøet i henhold til det nævnte direktiv.*

2) *Artikel 1, nr. 6) og 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester, som ændret ved Rådets direktiv 2006/96/EF af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat gør en national standard såsom den ungarske standard MSZ EN 590:2009, der er omhandlet i hovedsagen, bindende.*

3) *Artikel 1, nr. 6), i direktiv 98/34, som ændret ved direktiv 2006/96, skal fortolkes således, at den ikke stiller krav om, at en standard som omhandlet i den nævnte bestemmelse skal gøres tilgængelig på den berørte medlemsstats officielle sprog.*

(1) EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Debonair Trading Internacional Ldª mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-270/14 P) (1)

(Appel — EF-varemærker — forordning nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — ansøgning om EF-ordmærket SÔ:UNIC — ældre EF-ordmærker og ældre nationale ordmærker SO…?, SO…? ONE, SO…? CHIC — relative registreringshindringer — risiko for forveksling — varemærkefamilie)

(2015/C 406/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ldª (ved barrister T. Alkin)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Konklusion

1) *Appellen forkastes.*

2) *Debonair Trading Internacional Ldª betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2015 — Direktor na Agentsia »Mitnitsi« mod Biovet AD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-306/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 92/83/EØF — harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer — artikel 27, stk. 1, litra d) — fritagelse for harmoniseret punktafgift — ethanol — anvendelse i forbindelse med rengøring og desinficering af udstyr og lokaler, der bruges til fremstilling af lægemidler)

(2015/C 406/09)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Sagsøgt: Biovet AD

Konklusion

Artikel 27, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at den fritagelsesforpligtelse, der er fastsat i denne bestemmelse, finder anvendelse på ethanol, der anvendes af en virksomhed til at rengøre eller desinficere udstyr og lokaler, der bruges til fremstilling af lægemidler.

(1) EUT C 303 af 8.9.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Nike European Operations Netherlands BV mod Sportland Oy, under likvidation (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Helsingin hovioikeus — Finland)

(Sag C-310/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 1346/2000 — artikel 4 og 13 — insolvensbehandling — skadelige handlinger — handling med henblik på tilbagelevering af betalinger foretaget før datoen for indledningen af insolvensbehandlingen — lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt — lovgivningen i en anden medlemsstat, som regulerer den pågældende handling — lovgivningen »åbner i det pågældende tilfælde ikke nogen mulighed for at anfægte denne handling« — bevisbyrde)

(2015/C 406/10)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin hovioikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nike European Operations Netherlands BV

Sagsøgt: Sportland Oy, under likvidation

Konklusion

1) *Artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om insolvensbehandling skal fortolkes således, at anvendelse heraf er underlagt en betingelse om, at den pågældende handling ikke kan anfægtes på grundlag af den lovgivning, der finder anvendelse på handlingen (lex causae), henset til alle sagens omstændigheder.*

2) *Med henblik på anvendelsen af artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 og i tilfælde af, at sagsøgte i et søgsmål om ugyldighed i sig selv, omstødelse eller anfægtelse af en handling påberåber sig en bestemmelse i den lovgivning, der finder anvendelse på handlingen (lex causae), hvorefter denne handling alene kan anfægtes under de omstændigheder, der er fastsat i den pågældende bestemmelse, er det denne sagsøgte, der skal gøre den manglende opfyldelse af disse omstændigheder gældende og føre bevis herfor.*

3) *Artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at formuleringen »[der] ikke [er] nogen mulighed for at anfægte denne handling« også — ud over de insolvensretlige bestemmelser i den lovgivning, der finder anvendelse på handlingen (lex causae) — omfatter alle de almindelige retsforskrifter og principper i denne lovgivning.*

4) *Artikel 13 i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at den sagsøgte i et søgsmål om ugyldighed i sig selv, omstødelse eller anfægtelse af en handling skal godtgøre, at den lovgivning, der finder anvendelse på handlingen (lex causae), i sin helhed ikke gør det muligt at anfægte denne handling. Den nationale ret, for hvem et sådant søgsmål er indbragt, kan alene fastslå, at det tilkommer sagsøgeren at føre bevis for, at der findes en bestemmelse eller et princip i denne lovgivning, hvorefter den pågældende handling kan anfægtes, når denne ret finder, at sagsøgte i første omgang i henhold til de bestemmelser, der sædvanligvis finder anvendelse i henhold til national procesret, faktisk har godtgjort, at den pågældende handling ikke kan anfægtes i henhold til samme lovgivning.*

(1) EUT C 292 af 1.9.2014.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2015 — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14), Elisabet Rion Bea (C-353/14) mod Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa — Spanien)

(Forenede sager C-352/14 og C-353/14) (1)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 107 TEUF og 108 TEUF — finanskrise — støtte til finanssektoren — en støttes forenelighed med det indre marked — Europa-Kommissionens beslutning — finansiel enhed omfattet af en omstruktureringsproces — afskedigelse af en arbejdstager — national lovgivning om størrelsen af fratrædelsesgodtgørelser)

(2015/C 406/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez (C-352/14) og Elisabet Rion Bea (C- 353/14)

Sagsøgte: Bankia SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE og Fondo de Garantía Salarial

Konklusion

Kommissionens beslutning C(2012) 8764 final af 28. november 2012 om støtte fra de spanske myndigheder til omstrukturering og rekapitalisering af BFA-koncernen og artikel 107 TEUF og 108 TEUF, hvorpå denne beslutning er baseret, er ikke i forbindelse med en tvist vedrørende en kollektiv afskedigelse, som henhører under denne beslutnings anvendelsesområde, til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, som fastsætter størrelsen af den godtgørelse, der skal betales til en arbejdstager, når hans afskedigelse anses for uberettiget, til et beløb, som er højere end det lovbestemte minimum.

(1) EUT C 339 af 29.9.2014.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 15. oktober 2015 — Den Europæiske Union mod Axa Belgium SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-494/14) ([1])

(Præjudiciel forelæggelse — tjenestemænd — tjenestemandsvedtægten — artikel 73, 78 og 85a — færdselsulykke — national ret, som indfører en ordning med objektivt ansvar — Den Europæiske Unions indtræden i rettigheder — begrebet »den ansvarlige tredjemand« — selvstændigt begreb i EU-retten — begreb, der omfatter enhver, som i henhold til national ret er forpligtet til at erstatte den skade, som skadelidte eller dennes erstatningsberettigede pårørende har lidt — ydelser, som ikke endeligt skal afholdes af Unionen)

(2015/C 406/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Den Europæiske Union

Sagsøgt: Axa Belgium SA

Konklusion

1) *Begrebet »den ansvarlige tredjemand« som omhandlet i artikel 85a, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber som fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen, som ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 781/98 af 7. april 1998, skal fortolkes selvstændigt og ensartet i Unionens retsorden.*

2) *Begrebet »den ansvarlige tredjemand« som omhandlet i artikel 85a, stk. 1, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber som fastsat i forordning nr. 259/68, som ændret ved forordning nr. 781/98, omfatter enhver, herunder forsikringsgivere, som i henhold til national ret er forpligtet til at erstatte den skade, som skadelidte eller dennes erstatningsberettigede pårørende har lidt.*

3) *Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber som fastsat i forordning nr. 259/68, som ændret ved forordning nr. 781/98, kan ikke fortolkes således, at de ydelser, som Unionen skal afholde dels i henhold til vedtægtens artikel 73 vedrørende dækning af risiko for erhvervssygdomme og ulykker, dels i henhold til samme vedtægts artikel 78 vedrørende betaling af en invalidepension i forbindelse med et direkte søgsmål i henhold til denne vedtægts artikel 85a, stk. 4, skal afholdes endeligt af Unionen.*

([1]) EUT C 34 af 2.2.2015.

Appel iværksat den 19. januar 2015 af Eugen Popp og Stefan M. Zech til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. november 2014 i sag T-463/12 — Eugen Popp og Stefan M. Zech mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-17/15 P)

(2015/C 406/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Eugen Popp og Stefan M. Zech (ved Rechtsanwälte A. Kockläuner og O. Nilgen)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og Müller-Boré & Partner Patentanwälte

Det Europæiske Unions Domstol (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 26. oktober 2015 forkastet appellen og har besluttet, at appellanterne skal bære deres egne omkostninger.

Appel iværksat den 23. juli 2015 af Vichy Catalán, S.A. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. juni 2015 i sag T-302/15 — Vichy Catalán mod KHIM — Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

(Sag C-399/15 P)

(2015/C 406/14)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Vichy Catalán, S.A. (ved abogado R. Bercovitz Álvarez)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den anfægtede kendelse ophæves, idet den erstattes af en afgørelse om at antage det af denne part anlagte søgsmål ved Retten i sag T-302/15.

— Harmoniseringskontoret og Hijos de Rivera (Fuente Estrella) tilpligtes at betale omkostningerne ved nærværende appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Rettens (Tredje Afdeling) kendelse om afvisning af søgsmålet er retsstridig af følgende grunde:

1. Tilsidesættelse af artikel 45 i statutten for Domstolen (intet retstab, når det godtgøres, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure) i to henseender

a. Kendelsen blev afsagt, uden at parten fik reel tid til at godtgøre de omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, og som forsinkede fremsendelsen af et eksemplar i papir af stævningen, hvilket har medført, at min klient ikke har kunnet forsvare sig.

b. Der foreligger i denne sag omstændigheder, som ikke kunne forudses.

2. Artikel 43, stk. 6, i procesreglementet blev ikke fortolket korrekt.

3. De nye bestemmelser i procesreglementet, der trådte i kraft den 1. juli 2015, blev til skade for appellanten anvendt med tilbagevirkende kraft på situationer, som burde have været omfattet det tidligere procesreglement.

Appel iværksat den 3. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. juni 2015 i sag T-527/13, Italien mod Kommissionen

(Sag C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Den Italienske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 24. juni 2015 og forkyndt for Kommissionen samme dag i sag T-527/13, Italien mod Kommissionen, ophæves.

— Kommissionen frifindes i søgsmålet anlagt i første instans, og Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Retten har foretaget en ulovlig omfortolkning og omkvalificering af det andet anbringende, der blev fremsat i første instans. Den har herved tilsidesat dispositionsmaksimen og forbuddet mod af egen drift at fremsætte en grundlæggende formalitetsindsigelse, som sagsøgeren ikke havde fremsat i rette tid under sagen.

2) Retten har tilsidesat artikel 108 TEUF og artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 ([1]) vedrørende begreberne ny støtte og eksisterende støtte. Særligt har Retten med urette fundet, at en støtte kunne anses som eksisterende, selv om der er sket en tilsidesættelse af et vilkår, der var fastsat i den afgørelse, hvorved den blev erklæret forenelig. Retten har herved tilsidesat fast retspraksis, hvorefter den blotte tilsidesættelse af sådanne vilkår betyder, at der foreligger ny støtte, og som, når der ikke foreligger nye faktiske forhold, der kan medføre en anden vurdering, begrunder en ny afgørelse om uforenelighed.

Efter korrekt at have forkastet klagepunkterne om den angivelige begrundelsesmangel modsagde Retten endvidere denne vurdering, idet den kritiserede Kommissionen for ikke at have godtgjort, at tilsidesættelsen af vilkåret påvirkede indholdet af den ordning, som Rådet havde godkendt, og på den baggrund urigtigt fandt, at den kunne annullere afgørelsen delvist som følge af en retlig fejl.

Retten har ikke taget behørigt hensyn til den institutionelle balance mellem Rådet og Kommissionen fastsat i artikel 108 TEUF. Når Rådet, idet det træffer afgørelse med enstemmighed, benytter sine beføjelser til undtagelsesvist at erklære en støtte forenelig med det indre marked, men gør denne erklæring betinget af visse vilkår, tilkommer det ikke Kommissionen at afgøre, om disse vilkår rent faktisk er væsentlige, eller om tilsidesættelsen heraf derimod kan eftergives.

3) Retten har tilsidesat artikel 108 TEUF og artikel 4, 6, 7, 14 og 16 i forordning nr. 659/1999 hvad angår de procedurer, der gælder for ny støtte og for ulovligt gennemført støtte.

Retten har, efter at den anerkendte, at en medlemsstats manglende overholdelse af de vilkår, der er pålagt ved godkendelsen af støtten, udgør en ulovlig anvendelse af denne støtte, udelukket, at bestemmelserne om proceduren for undersøgelse af ulovligt gennemført støtte er relevante, eftersom Kommissionen ikke har lagt disse til grund for sin afgørelse, og idet begreberne ny støtte og ulovligt gennemført støtte indbyrdes udelukker hinanden. Bestemmelserne om ulovligt gennemført støtte er dog identiske med bestemmelserne om ny støtte, for så vidt angår det foreliggende tilfælde. Retten har således begået en retlig fejl ved at annullere afgørelsen delvist som følge af en fejl i kvalificeringen af støtte, som ikke har haft retsvirkninger.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22.3.1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bezirksgericht Linz (Østrig) den 7. september 2015 — Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR mod Eugen Adelsmayr

(Sag C-473/15)

(2015/C 406/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Sagsøgt: Eugen Adelsmayr

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal det grundlæggende princip om ikke-forskelsbehandling, der er fastsat i artikel 18 TEUF, fortolkes således, at hvis en medlemsstat i sin retsorden har en bestemmelse som § 16, stk. 2, i Forbundsrepublikken Tysklands grundlov, der forbyder udlevering af landets egne statsborgere til tredjelande, finder dette forbud også anvendelse på statsborgere fra andre medlemsstater, der opholder sig i den pågældende medlemsstat?

2) Skal artikel 19, stk. 2, samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en EU-medlemsstat skal afvise en anmodning om udlevering fra et tredjeland, som vedrører en unionsborger, der opholder sig på den pågældende medlemsstats territorium, såfremt den straffesag, der ligger til grund for anmodningen om udlevering, og udeblivelsesdommen i tredjelandet, ikke var forenelig med den folkeretlige minimumsstandard og de deklaratoriske principper vedrørende den offentlige orden i Unionen (»ordre public«) og princippet om en retfærdig rettergang?

3) Endelig: Skal princippet »ne bis in idem«, der er beskyttet ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved Domstolens praksis, fortolkes således, at der i tilfælde af, at der én gang er sket domfældelse i et tredjeland, og sagen derpå er henlagt af mangel på en faktuel begrundelse for en fortsat forfølgning i en EU-medlemsstat, opstår en hindring for, at tredjelandet kan fortsætte forfølgningen?

4) Hvis et af de tre første spørgsmål besvares bekræftende, skal navnlig artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»Ret til frihed og sikkerhed«) da fortolkes således, at en unionsborger, såfremt et tredjeland anmoder om udlevering, heller ikke må varetægtsfængsles med henblik på udlevering?

Appel iværksat den 9. september 2015 af Westermann Lernspielverlag GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-333/13 — Westermann Lernspielverlag GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-482/15 P)

(2015/C 406/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Westermann Lernspielverlag GmbH (ved Rechtsanwälte A. Nordemann og M.C. Maier)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den dom, der blev afsagt af Retten den 15. juli 2015 i sag T-333/13, ophæves.

— Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.

— Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Såfremt Domstolen skulle nå til den konklusion, at Rettens dom af 15. juli 2015 har mistet sin genstand, fordi den anden part med virkning fra den 13. juni 2013 har fortabt sin ret til det varemærke, som indsigelsen var støttet på, i sin helhed, nedlægges der subsidiært påstand om, at:

— det fastslås, at den foreliggende sag har mistet sin genstand, og at det ikke længere er fornødent at træffe afgørelse.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Tilsidesættelse af princippet om retten til forsvar, navnlig retten til at blive hørt

2. Tilsidesættelse af princippet om retten til en retfærdig rettergang

3. Tilsidesættelse af artikel 69, litra c) og d), i Rettens procesreglement

4. Tilsidesættelse af artikel 8, stk.1, litra b), i EF-varemærkeforordningen ([1]).

Appellanten er af den opfattelse, at Retten tilsidesatte appellantens grundlæggende ret til at blive hørt, da (1) Rettens justitssekretær den 3. juni 2015 underrettede appellanten om, at det af appellanten anførte — hvormed Retten blev informeret om, at det varemærke, som indsigelsen var støttet på, ex tunc ikke længere eksisterer — ikke kunne tages i betragtning, og (2) da Rettens dom af 15. juli 2015 slet ikke nævnte det forhold, at den anden parts varemærke, som indsigelsen i det væsentlige var støttet på, ikke længere eksisterede på tidspunktet for dommens afsigelse.

Appellanten er af den opfattelse, at Retten tilsidesatte appellantens grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, da (1) Retten afslog appellantens anmodning om udsættelse af sagen, og derfor ikke tog hensyn til det forhold, at appellantens begæring om fortabelse af 13. juni 2013 og den ugyldighedsbegæring, der var støttet på absolutte ugyldighedsgrunde, som appellanten indgav den 5. januar 2015 mod den anden parts varemærke, er legitime forsvarsmidler, som indvirker direkte på resultatet af den foreliggende sag, og da (2) Retten afslog at tage hensyn til appellantens bemærkninger af 12. juni 2015.

Appellanten er af den opfattelse, at Retten tilsidesatte artikel 69, litra c) og d), i Rettens procesreglement, da den afslog begge appellantens anmodninger om udsættelse af sagen uden forklaring, selv om indstævnte i ingen af tilfældene havde nogen indvendinger imod en sådan udsættelse af sagen og selv om appellanten fremførte vægtige grunde for nødvendigheden af en udsættelse af sagen.

Appellanten er af den opfattelse, at Retten tilsidesatte EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), da den begik en retlig fejl og gengav sagens faktiske omstændigheder urigtigt, eftersom bedømmelsen af risikoen for forveksling var støttet på et varemærke, hvis indehavers ret blev erklæret fortabt den 22. maj 2015 med virkning fra 13. juni 2013, og således før appellanten anlagde sag for Retten den 17. juni 2013 og før Retten traf afgørelse. På tidspunktet for dommens afsigelse den 15. juli 2015 kunne der følgelig hverken tages hensyn til den anden parts EF-ord- og figurmærke nr. 003915121, ligesom der ikke kunne drages nogen konklusioner på grundlag af det nævnte varemærke.

Endelig har appellanten nedlagt påstand om, at Domstolen, såfremt den skulle nå frem til, at Rettens dom af 15. juli 2015 har mistet sin genstand, fordi den anden parts varemærke, som indsigelsen var støttet på, er blevet erklæret fortabt i sin helhed med virkning fra 13. juni 2013, skal fastslå, at den foreliggende sag har mistet sin genstand, og at der ikke længere er anledning til at træffe afgørelse.

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Berlin (Tyskland) den 17. september 2015 — CTL Logistics GmbH mod DB Netz AG

(Sag C-489/15)

(2015/C 406/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CTL Logistics GmbH

Sagsøgt: DB Netz AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF ([1]) fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis sådanne krav ikke gøres gældende ved de procedurer, der er fastsat for det nationale tilsynsorgan, og de tilsvarende retslige procedurer, i forbindelse med hvilke disse afgørelser fra tilsynsorganet efterprøves?

2. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis de omtvistede afgifter ikke forudgående er blevet forelagt det nationale tilsynsorgan?

3. Er en civilretlig efterprøvelse af rimeligheden af afgifter for benyttelse af infrastruktur på grundlag af en national civilretlig bestemmelse, som giver domstolene mulighed for at kontrollere rimeligheden af fastsættelsen af en ydelse, når denne fastsættes ensidigt af den ene part, og eventuelt selv ved egen afgørelse at fastsætte den ud fra et rimeligt skøn, forenelig med EU-rettens bestemmelser, som forpligter infrastrukturforvalteren til at overholde generelle retningslinjer for fastsættelsen af afgiften såsom kravet om omkostningsdækning (artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF) eller kriterierne vedrørende markedsbæredygtigheden (artikel 8, stk. 1, direktiv 2001/14/EF)?

4. Hvis tredje spørgsmål besvares bekræftende: Skal den civile domstol ved sin skønsudøvelse overholde kriterier i direktiv 2001/14/EF vedrørende fastsættelsen af afgifterne for benyttelse af infrastruktur, og i givet fald hvilke?

5. Er den civilretlige efterprøvelse af afgifters rimelighed på grundlag af den i spørgsmål 3 nævnte nationale bestemmelse forenelig med EU-retten, for så vidt som de civile domstole fastsætter afgiften under afvigelse fra jernbaneforvalterens generelle afgiftsprincipper og -størrelser, selv om jernbaneforvalteren ifølge EU-retten er forpligtet til at sikre ikke-diskriminerende ligebehandling af alle adgangsberettigede (artikel 4, stk. 5, i direktiv 2001/14/EF)?

6. Er den civilretlige rimelighedsefterprøvelse af en infrastrukturforvalters afgifter forenelig med EU-retten i betragtning af den omstændighed, at EU-retten lægger til grund, at tilsynsorganet har kompetence til at træffe afgørelse om uenigheder mellem infrastrukturforvalteren og den adgangsberettigede om afgifterne for benyttelse af infrastruktur eller om størrelsen eller strukturen af de afgifter for benyttelse af infrastruktur, som den adgangsberettigede skal betale eller ville skulle betale (artikel 30, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2001/14/EF), og at tilsynsorganet i lyset af potentielt mange tvister ved forskellige civile domstole ikke længere ville kunne sikre en ensartet anvendelse af jernbanelovgivningen (artikel 30, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF)?

7. Er det foreneligt med EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, hvis nationale bestemmelser forlanger en beregning af samtlige infrastrukturforvalterens afgifter for benyttelse af infrastruktur, som udelukkende er baseret på direkte omkostninger?

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/14/EF af 26.2.2001 om tildeling af jernbaneinfrastrukturkapacitet og opkrævning af afgifter for brug af jernbaneinfrastruktur samt sikkerhedscertificering (EFT L 75, s. 29).

Appel iværksat den 18. september 2015 af Ori Martin SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10

(Sag C-490/15 P)

(2015/C 406/19)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Ori Martin SA (ved avvocati G. Belotti og P. Ziotti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

1) Principalt: Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Den Europæiske Unions Ret heri frifandt Kommissionen for appellantens søgsmål i sag T-419/10, i det omfang der var nedlagt påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, fordi det solidariske ansvar for de forhold, som SLM, et af appellanten kontrolleret selskab, har begået, med urette er blevet udvidet til at omfatte appellanten. Den appellerede dom ophæves, eftersom den indebærer en tilsidesættelse af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, eller subsidiært, tildeles appellanten en rimelig erstatning.

2) Subsidiært: Den appellerede dom ændres, idet Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen, og idet den under udøvelse af sin fulde prøvelsesret nedsætter den bøde, som appellanten er blevet pålagt, hvorved der tages hensyn til (i) de oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling i første instans; (ii) de retningslinjer om bøder, der gjaldt på tidspunktet for de omtvistede faktiske omstændigheder; (iii) appellantens tidsmæssigt begrænsede deltagelse i kartellet, som for SLM/ORI varede fra slutningen af 1999, som er det eneste tidspunkt, med hensyn til hvilket der foreligger samstemmende gyldige oplysninger, der ubestrideligt kan understøtte en sådan deltagelse.

Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

ORI har i det væsentlige fremsat fire appelanbringender med henblik på at godtgøre følgende:

a) Retten har under tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og i uoverensstemmelse med de oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling, ændret appellantens bøde, hvorved den har tilsidesat artikel 49, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder og grundlæggende EU-retlige principper vedrørende sanktioners proportionalitet på antitrust-området og begrundelsespligten.

b) Retten har tilsidesat EU-retten hvad angår princippet om personligt ansvar, som EU-konkurrenceretten er støttet på, ved uretmæssigt at udvide det solidariske ansvar til at omfatte appellanten, hvilket er fuldstændig uden sammenhæng med de anfægtede faktiske omstændigheder.

c) Retten har tilsidesat EU-retten hvad angår anvendelse med tilbagevirkende kraft af en bebyrdende straffelov, jf. navnlig artikel 49, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder.

d) Retten har ikke i tilstrækkelig grad udøvet sin fulde prøvelsesret, har ikke har håndteret de oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling, korrekt, og ikke har givet nogen begrundelse.

e) Retten har tilsidesat artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, idet sagen ikke er blevet behandlet inden for en rimelig frist.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 21. september 2015 — Agenzia delle Entrate mod Marco Identi

(Sag C-493/15)

(2015/C 406/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agenzia delle Entrate

Sagsøgt: Marco Identi

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 3, TEU samt artikel 2 og 22 i sjette direktiv 77/388 ([1]) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således, at de er til hinder for anvendelse på momsområdet [org. s. 8] af en national bestemmelse, som tillader, at der gives afkald på momsgæld med hensyn til personer, som omfattes af gældseftergivelse som reguleret ved artikel 142 og 143 i kongeligt dekret nr. 267/42?

([1]) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Frosinone (Italien) den 23. september 2015 — straffesag mod Antonio Paolo Conti

(Sag C-504/15)

(2015/C 406/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Frosinone

Tiltalt i straffesagen

Antonio Paolo Conti

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 49 ff. og 56 ff. i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, således som de navnlig er blevet suppleret i lyset af de principper, der er indeholdt i Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, der fastsætter en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, i forbindelse med aktivitetens ophør ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

Appel iværksat den 23. september 2015 af Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10

(Sag C-505/15 P)

(2015/C 406/22)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) (ved avvocati G. Belotti og P. Ziotti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den bøde, der er pålagt SLM, selvstændigt og solidarisk, nedsættes, hvorved der hovedsageligt tages hensyn til (i) de oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling i første instans; (ii) de retningslinjer om bøder, der gjaldt på tidspunktet for de omtvistede faktiske omstændigheder; (iii) appellantens marginale rolle og tidsmæssigt begrænsede deltagelse i kartellet, som for SLM varede fra slutningen af 1999, som er det eneste tidspunkt, med hensyn til hvilket der foreligger samstemmende gyldige oplysninger i sagsakterne, der ubestrideligt kan understøtte en sådan deltagelse.

— Appellanten tildeles en passende erstatning for den langsommelige sagsbehandling lang, som har kendetegnet Kommissionens behandling af anmodningen om bødenedsættelse, hvilket spørgsmål Retten har set helt bort fra.

— Appellanten indrømmes en bødenedsættelse som følge af sine rettidige indrømmelser.

— Appellanten tildeles en passende erstatning for den langsommelige sagsbehandling ved Retten.

— Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

SLM har i det væsentlige fremsat fire appelanbringender med henblik på at godtgøre følgende:

— Retten har i uoverensstemmelse med de oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling, foretaget en utilstrækkelig ændring af appellantens bøde, hvorved den har tilsidesat artikel 49, stk. 3, i chartret om grundlæggende rettigheder og grundlæggende EU-retlige principper vedrørende sanktioners proportionalitet på antitrust-området og begrundelsespligten.

— Retten har ved ikke at anvende de retningslinjer om bøder, der gjaldt på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, tilsidesat EU-retten hvad angår anvendelse med tilbagevirkende kraft af en bebyrdende straffelov, jf. navnlig artikel 49, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder.

— Retten har ikke i tilstrækkeligt omfang udøvet sin fulde prøvelsesret, hvorved den ligeledes har tilsidesat artikel 48 i chartret om grundlæggende rettigheder, idet den ikke har håndteret de usammenhængende oplysninger, der er kommet frem under sagens behandling, korrekt, ikke har været upartisk og ikke har givet nogen begrundelse.

— Retten har forsømt at tage stilling til den mangelfulde forvaltning, som Kommissionen foreholdes, for den langsommelige sagsbehandling i forbindelse med behandlingen af anmodningen om bødenedsættelse, som Kommissionen først besvarede seks år efter, at den var fremsat.

— Retten har afvist, at appellantens anmodning om bødenedsættelse havde særlige kendetegn, hvorved den nåede til den paradoksale og åbenbart uretfærdige konklusion, at alene ophavsmændene til et kartel kunne indrømmes en bødenedsættelse for det ydede samarbejde, idet de råder over oplysninger, som har merværdi, og som andre virksomheder med marginale roller i kartellet ikke kan have.

— Retten har ved at bruge fem år for at nå til domsafsigelsen tilsidesat artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, som sikrer retten til at sagen behandles inden for en rimelig frist.

Appel iværksat den 24. september 2015 af Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals BV til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-47/10, Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH, Akzo Nobel Chemicals BV og Akcros Chemicals Ltd mod Europa-Kommissionen

(Sag C-516/15 P)

(2015/C 406/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals BV (ved advocaten C. Swaak og R. Wesseling)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Akcros Chemicals Ltd

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af dom afsagt af Retten den 15. juli 2015 i sag T-47/10 for så vidt som det deri fastslås, at Akzo Nobel N.V. stadig kan pålægges ansvaret for de bøder, der oprindeligt blev pålagt Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals B.V. for deres deltagelse i overtrædelserne, efter Rettens annullation af disse bøder.

— Annullation af 2009-beslutningen for så vidt som den fastslår Akzo Nobel Chemicals GmbH's og Akzo Nobel Chemicals B.V.'s deltagelse i overtrædelserne, og navnlig af artikel 1, stk. 1, litra b), og artikel 1, stk. 2, litra b).

— Annullation af 2009-beslutningen for så vidt som den pålægger Akzo Nobel N.V. et ansvar og/eller en bøde som følge Akzo Nobel Chemicals GmbH's og AkzoNobel Chemicals B.V's ulovlige adfærd, og navnlig af artikel 1, stk. 1, litra a), for perioden fra den 24. februar 1987 til den 28. juni 1993, og af artikel 1, stk. 2, litra a), for perioden fra den 11. september 1991 til den 28. juni 1993, og/eller af artikel 2, stk. 6 og 23.

— Subsidiært ophævelse af dom afsagt af Retten den 15. juli 2015 i sag T-47/10 og hjemvisning af sagen til Retten med henblik på, at denne træffer enhver nødvendig afgørelse vedrørende sagens realitet.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af reglerne om moderselskabers ansvar ved at konkludere, at Akzo Nobel N.V. stadig kan pålægges ansvaret for de bøder, der oprindeligt blev pålagt datterselskaberne, men annulleret af Retten.

I en situation som den foreliggende sag, i hvilken et moderselskabs ansvar er rent afledt af dets datterselskabers ansvar, kan dette moderselskabs ansvar ikke overstige det ansvar, som i sidste ende påhviler dets datterselskaber. Som følge heraf burde annullationen af de bøder, der blev pålagt Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals B.V., have ført til annullationen af den bøde, der blev pålagt Akzo Nobel N.V.

Dette er så meget desto mere relevant i den foreliggende sag, hvor annullationen af de bøder, der blev pålagt Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals B.V., også burde have ført til annullation af beslutningen i dens helhed i forhold til disse to juridiske enheder.

Efter Domstolens dom i sagen ArcelorMittal stod Kommissionen i 2011 over for det faktum, at dens beføjelse til at pålægge Elementis og Ciba/BASF en bøde var forældet. Kommissionen besluttede da at ophæve sin 2009-beslutning i dens helhed, for så vidt som den var rettet til nogen juridisk enhed under disse to virksomhedskoncerner.

Såfremt Kommissionen havde benyttet den samme fremgangsmåde over for Akzo Nobel Chemicals GmbH og Akzo Nobel Chemicals B.V., som befandt sig i den samme position, ville den fra starten af have ophævet sin beslutning om, at disse enheder deltog i overtrædelserne. Såfremt disse samme situationer var blevet behandlet ens, ville spørgsmålet om pålæggelse af ansvar aldrig være opstået, eftersom der på forhånd ikke var noget behov eller nogen lovhjemmel for at pålægge Akzo Nobel N.V. noget ansvar for en bøde.

Appel iværksat den 25. september 2015 af Trafilerie Meridionali SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i sag T-422/10

(Sag C-519/15 P)

(2015/C 406/24)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Trafilerie Meridionali SpA (ved avvocati P. Ferrari og G.M.T. Lamicela)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen ophæves, for så vidt som den forkastede anbringendet om, at Trame (heller) ikke kan tilregnes Club Europa for perioden fra den 9. oktober 2000 til den 19. september 2002, samt for så vidt angår den bøde, som appellanten er blevet pålagt (domskonklusionens punkt 3 og 4), hvorved påstandene herom fremsat i første instans for Retten tiltrædes, ligeledes hvad angår bøden. Subsidiært ophæves dommen hvad dette angår, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne tager stilling hertil i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte.

— Dommen ophæves for så vidt som den forkastede anbringendet om, at ligeledes Trame bør indrømmes en bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne i medfør af ligebehandlingsprincippet, samt for så vidt angår den bøde, som appellanten er blevet pålagt (domskonklusionens punkt 3 og 4), hvorved påstandene herom fremsat i første instans for Retten tiltrædes, ligeledes hvad angår bøden. Subsidiært ophæves dommen hvad dette angår, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne tager stilling hertil i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte.

— Dommen ophæves hvad angår beregningen af den bøde, som Trame er blevet pålagt (domskonklusionens punkt 3), idet Domstolen træffer endelig afgørelse om sagen. Subsidiært ophæves dommen hvad dette angår, og sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne tager stilling hertil i betragtning af de bemærkninger, Domstolen måtte fremsætte.

— Dommen ophæves, for så vidt som det heri bestemmes, at Trame bærer sine egne omkostninger vedrørende hovedsagen i første instans, sag T-422/10 (domkonklusionens punkt 5), og disse omkostninger, eller i hvert fald en del heraf, pålægges Kommissionen.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger

— Det fastslås, at Retten har tilsidesat sin forpligtelse til at træffe afgørelse inden for en rimelig frist i den sag, som var anlagt af appellanten, sag T-422/10, i henhold til det i artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anførte.

— Domstolen træffer enhver anden foranstaltning, den måtte finde passende.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Første anbringende om, at Trame er blevet tilregnet Club Europa. Forvanskning af beviserne. Åbenbar urimelig forståelse og vurdering af disse

Retten har begået en retlig fejl, idet den forkastede anbringendet om, at Trame (heller) ikke kan tilregnes Club Europa for perioden fra den 9. oktober 2000 til den 19. september 2002, som følge af en forvanskning af beviserne eller en åbenbar urimelig forståelse eller vurdering af disse. I betragtning heraf er dommen endvidere behæftet med en fejl hvad angår den bøde, som appellanten er blevet pålagt.

2. Andet anbringende om, at Trame ikke blev indrømmet en bødenedsættelse på grund af manglende betalingsevne. Begrundelsesmangel. Tilsidesættelse af artikel 36 og 53, stk. 1, i statutten for Domstolen. Tilsidesættelse af artikel 117 i Rettens procesreglement

Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke på passende vis, end ikke implicit, redegjorde for årsagerne til, at anbringendet om, at Kommissionen havde tilsidesat ligebehandlingsprincippet i forbindelse med indrømmelsen af bødenedsættelser på grund af manglende betalingsevne, blev forkastet, hvorved appellanten ikke kunne få kendskab til de grunde, som dommen er støttet på, og hvorved Domstolen ligeledes forhindres i at have tilstrækkelige oplysninger til rådighed med henblik på udøvelsen af sin prøvelsesret. Endvidere har Retten ikke taget hensyn til forhold af væsentlig betydning for at tage stilling hertil. På baggrund heraf er dommen endvidere behæftet med en fejl hvad angår den bøde, som appellanten er blevet pålagt.

3. Tredje anbringende om den metodologi, som Retten har anvendt for at foretage en ny fastsættelse af bøden. Begrundelsesmangel. Tilsidesættelse af artikel 36 og 53, stk. 1, i statutten for Domstolen. Tilsidesættelse af artikel 117 i Rettens procesreglement Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke gav en passende forklaring hvad angår de regler for opgørelsen af bøden, som Retten anvendte for atter at fastsætte den bøde, som Trame skulle pålægges, og navnlig hvad angår den »vægt«, som hvert af de forskellige, relevante, faktiske elementer blev tillagt i den sammenhæng. Denne mangel gør det bl.a. ikke muligt at kontrollere, om Retten ved opgørelsen af bøden handlede i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet.

4. **Fjerde anbringende** om sagsomkostningerne i første instans for Retten

Såfremt et eller begge appelanbringender under afsnit A og B tiltrædes, må ligeledes den konklusion, som Retten nåede til i dommens præmis 411 og 412, og hvorefter hver part skulle bære sine egne omkostninger, ændres. Dommen skal således ophæves, for så vidt som den pålægger appellanten at bære sine egne omkostninger vedrørende hovedsagen i første instans, sag T-422/10, og disse omkostninger, eller i hvert fald en del heraf, skal pålægges Kommissionen.

5. **Femte anbringende** om retten til domstolsprøvelse inden for en rimelig frist. Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Trame har gjort gældende, at Retten ikke har opfyldt sin forpligtelse til at træffe afgørelse i den sag, som appellanten havde forelagt den i sag T-422/10, inden for en rimelig frist, og at den derved har tilsidesat artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Sag anlagt den 29. september 2015 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-521/15)

(2015/C 406/25)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (EU) 2015/1289 ([1]) af 13. juli 2015 om en bod, der pålægges Spanien, for manipulation af underskudsdata i den selvstyrende region Valencia, annulleres.

— Subsidiært nedsættes boden, idet den begrænses til udelukkende at omfatte perioden efter den 13. december 2011, som er datoen for ikrafttrædelsen af forordning nr. 1173/2011 ([2]).

— Under alle omstændigheder tilpligtes Rådet for Den Europæiske Union at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1173/2011 og artikel 2, stk. 1 og 3, i afgørelse 2012/678/EU ([3]) med en deraf følgende krænkelse af Kongeriget Spaniens ret til forsvar. Inden sagens åbning blev der foretaget en undersøgelse uden for den procedure, der er fastsat i afgørelse 2012/678/EU. Der er således blevet anvendt oplysninger, der er opnået i forbindelse med en inspektion, som ikke opfyldte betingelserne i afgørelsens artikel 2, stk. 3, til skade for Spaniens ret til forsvar.

Tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik for så vidt angår sammensætningen af undersøgelsesholdet. Det er ikke foreneligt med kravet om objektiv upartiskhed, når det er de samme personer, der har foretaget forundersøgelserne. Der forelå en begrundet risiko for, at holdet ville stadfæste og være forudindtaget med hensyn til evalueringen af de alvorlige indicier, der blev vurderet forud for åbningen af undersøgelsen. Undersøgelsesholdet var forudindtaget på en måde, der objektivt set kompromitterede deres upartiskhed.

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1173/2011, idet de faktiske forhold ikke udgør en manipulation eller fordrejning af relevante data for underskud og gæld som følge af grov uagtsomhed eller forsætlighed hos medlemsstaten. For det første udgør de faktiske forhold ikke en manipulation eller fordrejning af statistikkerne, men blot en revision af data vedrørende underskud og gæld, som er forklaret klart og hensigtsmæssigt. For det andet er de data, der er genstand for den angivelige manipulation, på ingen måde relevante for overvågningsbeføjelsen, som i henhold til artikel 121 TEUF og 126 TEUF påhviler Unionens institutioner. Endelig kan det ikke lægges til grund, at Spaniens adfærd kan betegnes som grov uagtsomhed, idet det var de spanske myndigheder, der opdagede fejlen, hvilket de straks meddelte Kommissionen, og de handlede med maksimal omhu og hurtighed.

Manglende proportionalitet i sanktionen for så vidt angår den tidsmæssige ramme for beregningen af denne. Perioden for sanktionen er begrænset til de data, der ligger inden for indberetningerne fra 2012 og frem, når disse berører handlinger, der foregik fra den 13. december 2011, som er datoen for ikrafttrædelsen af forordning nr. 1173/2011. Derfor bør referencebeløbet alene omfatte de data, der svarer til fakturaer, som er regnskabsført i 2011.

([1]) EUT L 198, s. 19.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 af 16.11.2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet (EUT L 306, s. 1).
([3]) Kommissionens delegerede afgørelse 2012/678/EU af 29.6.2012 om undersøgelser og bod i forbindelse med manipulation af statistikker som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1173/2011 om en effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet (EUT L 306, s. 21).

Appel iværksat den 28. september 2015 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 15. juli 2015 i de forenede sager T-389/10 og T-419/10

(Sag C-522/15 P)

(2015/C 406/26)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og V. Bottka, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Siderurgica Latina Martin SpA (SLM) og Ori Martin SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

(i) Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten har nedsat grundbeløbet for den bøde, der blev pålagt SLM, idet den fastslog, at den omtvistede afgørelse ikke havde taget hensyn til, at SLM for en del af overtrædelsen ikke havde deltaget i det eksterne aspekt af Club Italia.

(ii) Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den bøde, der er blevet pålagt SLM på 1,956 mio. EUR, er blevet nedsat, idet den bøde, som SLM og Ori Martin in solidum er blevet pålagt, blev annulleret.

(iii) Under udøvelse af sin fulde prøvelsesret genberegner Domstolen den bøde, der skal pålægges, i overensstemmelse med Kommissionens påstande herom.

(iv) Sagsøgerne i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

(i) Retten har gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, idet den med urette fandt, at grundbeløbet for den bøde, som blev pålagt SLM ved den omtvistede afgørelse, var på 19,8 mio. EUR i stedet for på 15,965 mio. EUR som fastsat i den anden ændringsafgørelse, hvoraf 14 mio. var in solidum med Ori Martin.

(ii) Retten har begået en retlig fejl ved anvendelsen af reglerne om solidarisk hæftelse for bøder og om beregningen af loftet på 10 %, idet den fastsatte den endelige bøde, som SLM hæfter for, til 1,956 mio. EUR i medfør af den retlige grænse på 10 % af SLM's samlede omsætning i referenceåret, jf. artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ([1]). I det foreliggende tilfælde skulle det i dommen have været anført, at SLM ikke alene var forpligtet til selv at betale 1,956 mio. EUR, men ligeledes til in solidum med Ori Martin at betale 13,3 mio. EUR. Beregningen af loftet skulle således være foretaget forskelligt for SLM alene for den periode for deltagelsen i overtrædelsen, hvorunder selskabet ikke var kontrolleret af Ori Martin (loftet vedrørende størrelsen af SLM's globale omsætning), dels for SLM in solidum med Ori Martin for den periode, hvorunder datterselskabet var kontrolleret af moderselskabet (loftet vedrørende Ori Martins globale omsætning, som i det foreliggende tilfælde ikke var nået).

([1]) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. oktober 2015 — Gert Folk mod Unabhängiger Verwaltungssenat für die Steiermark

(Sag C-529/15)

(2015/C 406/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gert Folk

Sagsøgt: Unabhängiger Verwaltungssenat für die Steiermark

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF ([1]) af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31 EF af 23. april 2009 (miljøansvarsdirektivet) også anvendes på skader, der ganske vist er opstået efter den i miljøansvarsdirektivets artikel 19, stk. 1, nævnte dato, men som kan henføres til driften af et anlæg (vandkraftværk), som blev godkendt og taget i drift inden den nævnte dato, og som er omfattet af en bevilling i overensstemmelse med lovgivningen på vandområdet?

2) Er miljøansvarsdirektivet, navnlig direktivets artikel 12 og 13, til hinder for en national bestemmelse, hvorefter erhvervsfiskere ikke har adgang til en klageprocedure som omhandlet i miljøansvarsdirektivets artikel 13 for så vidt angår en miljøskade som omhandlet i direktivets artikel 2, nr. 1), litra b)?

3) Er miljøansvarsdirektivet, navnlig direktivets artikel 2, nr. 1), litra b), til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller økologiske potentiale, er undtaget fra begrebet »miljøskade«, såfremt skaden er omfattet af en bevilling, der er givet i henhold til en national lovbestemmelse?

4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares bekræftende:

Skal der i de tilfælde, hvor der i forbindelse med den bevilling, der er udstedt i henhold til de nationale bestemmelser, ikke sker en efterprøvelse af kriterierne i artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF (eller gennemførelsen heraf i national ret), ved undersøgelsen af, om der foreligger en miljøskade som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra b), i miljøansvarsdirektivet, ske en direkte anvendelse af artikel 4, stk. 7, i direktiv 2000/60/EF og en efterprøvelse af, om kriterierne i denne bestemmelse er opfyldt?

([1]) (EUT L 143, s. 56) som affattet ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15.3.2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF — Erklæring vedtaget af Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen (EUT L 102, s. 15), samt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31/EF af 23.4.2009 om geologisk lagring af kuldioxid og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF, 2008/1/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT 140, s. 114).

RETTEN

Rettens dom af 22. oktober 2015 — Enosi Mastichoparagogon mod KHIM — Gaba International (ELMA)

(Sag T-309/13) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Det Europæiske Fællesskab er designeret — ordmærket ELMA — det ældre EF-ordmærke ELMEX — afslag på registrering — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 406/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Enosi Mastichoparagogon Chiou (Chios, Grækenland) (ved advokat A.-E. Malami)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos og J. Crespo Carrillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Gaba International Holding GmbH (Therwil, Schweiz) (ved advokaterne G. Schindler, M. Zintler og P. Nagel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. marts 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1539/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Gaba International Holding GmbH og Enosi Mastichoparagogon Chiou.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Enosi Mastichoparagogon Chiou betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 2263 af 3.8.2013.

Rettens dom af 21. oktober 2015 — Petco Animal Supplies Stores mod KHIM — Gutiérrez Ariza (PETCO)

(Sag T-664/13) ([1])

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket PETCO — det ældre EF-figurmærke PETCO — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — suspension af den administrative procedure — regel 20, stk. 7, litra c), og regel 50, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95 — anbringende, der ikke støtter påstandene — forbud mod at træffe afgørelse ultra petita — afvisning)

(2015/C 406/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Petco Animal Supplies Stores, Inc. (San Diego, Californien, De Forenede Stater) (ved barrister C. Aikens)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar og Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Domingo Gutiérrez Ariza (Malaga, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. oktober 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 347/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Domingo Gutiérrez Ariza og Petco Animal Supplies Stores, Inc.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Petco Animal Supplies Stores, Inc., betaler sagens omkostninger.*

([1]) EUT C 112 af 14.4.2014.

Rettens dom af 22. oktober 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEPAD)

(Sag T-470/14) ([1])

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ELITEPAD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 406/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hewlett Packard Development Company LP (Houston, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 884/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet ELITEPAD som EF-varemærke.

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Hewlett Packard Development Company LP betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 292 af 1.9.2014.

Rettens dom af 22. oktober 2015 — Hewlett Packard Development Company mod KHIM (ELITEDISPLAY)

(Sag T-563/14) (1)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket ELITEDISPLAY — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2015/C 406/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hewlett Packard Development Company LP (Houston, Texas, De Forenede Stater) (ved advokaterne T. Raab og H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. maj 2014 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1539/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet »ELITEDISPLAY« som EF-varemærke

Konklusion

1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*

2) *Hewlett Packard Development Company LP betaler sagens omkostninger.*

(1) EUT C 351 af 5.10.2014.

Sag anlagt den 13. maj 2015 — Vince mod KHIM (ELECTRIC HIGHWAY)

(Sag T-315/15)

(2015/C 406/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dale Vince (Gloucestershire, Det Forenede Kongerige) (ved barrister B. Longstaff)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »ELECTRIC HIGHWAY« — registreringsansøgning nr. 010655819

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 3. marts 2015 af Femte Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1442/2014-5)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Sagsøgerens varemærkeansøgning registreres fuldt ud.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

— Fejlagtig fortolkning af varemærkets betydning i forhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

— Fejlagtig fortolkning af de relevante tjenesteydelser i klasse 39

— Appelkammerets vurdering af varemærkets betydning beskriver under alle omstændigheder ikke tjenesteydelserne.

— Fejlagtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. september 2015 — Huhtamaki og Huhtamaki Flexible Packaging Germany mod Kommissionen

(Sag T-530/15)

(2015/C 406/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Huhtamaki Oyj (Espoo, Finland) og Huhtamaki Flexible Packaging Germany GmbH & Co. KG (Ronsberg, Tyskland) (ved advokaterne H. Meyer Lindemann, C. Graf York von Wartenburg og L. Titze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Artikel 1, stk. 2, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — *fødevareemballage* annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at Huhtamaki Oyj tilsidesatte artikel 101 TEUF ved i den periode, der er anført i artikel 1, stk. 2, litra d), i Kommissionens afgørelse, at have deltaget i en enkelt og vedvarende overtrædelse, der bestod i adskillige særskilte overtrædelser i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage, der omfattede Spanien fra indledningen af overtrædelsen og Portugal fra den 8. juni 2000, og

— artikel 1, stk. 3, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — *fødevareemballage* annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerne tilsidesatte artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS ved i de perioder, der er anført i artikel 1, stk. 3, litra c), i Kommissionens afgørelse at have deltaget i en enkelt og vedvarende overtrædelse, som bestod i adskillige særskilte overtrædelser i sektoren for bakker af blødt og hårdt plastik til fødevareemballage, som omfattede Belgien, Danmark, Finland, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene, Norge og Sverige, og

— artikel 1, stk. 5, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — *fødevareemballage* annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at Huhtamaki Oyj tilsidesatte artikel 101 TEUF ved i de perioder, der er anført i artikel 1, stk. 5, litra d), i Kommissionens afgørelse at have deltaget i en enkelt og vedvarende overtrædelse, der bestod i adskillige særskilte overtrædelser i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage, som omfattede Frankrig, og

— artikel 2, stk. 3, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — *fødevareemballage* annulleres, for så vidt som sagsøgerne derved pålægges bøder svarende til 10 806 000 EUR, og

— artikel 2, stk. 5, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — *fødevareemballage* annulleres, for så vidt som Huhtamaki Oyj derved pålægges en bøde på 4 756 000 EUR, og

— subsidiært nedsættes de bøder, der er blevet pålagt sagsøgerne, og

— under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS, idet den har begået åbenbare faktiske og retlige fejl og har tilsidesat sin begrundelsespligt ved at finde, at sagsøgerne deltog i aktiviteter vedrørende bakker af blødt og hårdt plastik i »Nordvesteuropa« i perioden mellem 13. juni 2002 og 20. juni 2006, som isoleret set kan kvalificeres som særskilte overtrædelser af artikel 101, stk. 1, TEUF og artikel 53 EØS.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS, idet den har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og har tilsidesat sin begrundelsespligt ved at finde, at sagsøgerne deltog i en enkelt og vedvarende overtrædelse vedrørende plastikbakker af blødt og hårdt plast i »Nordvesteuropa« i perioden mellem 13. juni 2002 og 20. juni 2006.

3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, sine egne retningslinjer om beregning af bøder og begrundelsespligten ved ikke i forbindelse med beregningen af de bøder, der skulle pålægges sagsøgerne, at tage hensyn til individuelle omstændigheder, som begrundede en nedsættelse af sagsøgernes bøder.

4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2001 ved at finde, at Huhtamaki Oyj som det øverste koncernholdingselskab og dermed det indirekte moderselskab var solidarisk ansvarlig for sine tidligere indirekte datterselskabers påståede deltagelse (i) i en enkelt og vedvarende overtrædelse i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage i Frankrig fra den 3. september 2004 til den 24. november 2005 og (ii) i en enkelt og vedvarende overtrædelse i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage i Spanien og Portugal (under et benævnt »Sydvesteuropa«) fra den 7. december 2000 til den18. januar 2005. Huhtamaki Oyj har ikke udøvet afgørende indflydelse på Huhtamaki France SA eller Huhtamaki Embalagens Portugal SA i de omhandlede perioder.

Sag anlagt den 11. september 2015 — Coveris Rigid (Auneau) France mod Kommissionen

(Sag T-531/15)

(2015/C 406/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Coveris Rigid (Auneau) France (Auneau, Frankrig) (ved advokaterne H. Meyer-Lindemann, C. Graf York von Wartenburg og L. Titze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 5, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 i sag AT.39563 — fødevareemballage annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at sagsøgeren har tilsidesat artikel 101 TEUF ved i den periode, der er anført i artikel 1, stk. 5, litra d), i Kommissionens afgørelse, at have deltaget i en enkelt og vedvarende overtrædelse, der bestod i adskillige særskilte overtrædelser i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage, som omfattede hele Frankrig.

— Artikel 2, stk. 5, i Kommissionens afgørelse C(2015)4336 final af 24. juni 2015 — fødevareemballage annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved pålægges en bøde på 4 756 000 EUR, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen foretog en fejlagtig anvendelse af princippet om personligt ansvar ved at holde Coveris ansvarlig for en påstået deltagelse i en enkelt og vedvarende overtrædelse i sektoren for bakker af blødt plastik til fødevareemballage, i Frankrig. De særlige omstændigheder i den foreliggende sag begrundede en helhedsorienteret tilgang, for så vidt angår de to dele af ONO Packaging management buy-out'en eller subsidiært anvendelse af princippet om økonomisk kontinuitet med hensyn til transaktionens »asset deal«-del. På dette grundlag kunne Coveris ikke holdes ansvarlig for den påståede tilsidesættelse.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet ved at skelne mellem »asset deal«-delen af ONO Packaging management buy-out'en og »share deal«-delen af ONO Packaging management buy-out'en og følgelig delte ansvaret mellem retlige enheder (dvs. Coveris og ONO Packaging Portugal SA), som udgør særskilte virksomheder i forbindelse med pålæggelse af ansvar for påståede overtrædelser, der blev begået af en og samme virksomhed, som forblev intakt efter management buy-out'en.

Sag anlagt den 19. september 2015 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-542/15)

(2015/C 406/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ungarn (ved advokaterne D. Bonhage og F. Quast)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse C(2015) 4979 final af 14. juli 2015 vedrørende udsættelse af en del af de mellemliggende betalinger fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden for udgifter til transportprogrammerne i Det Centrale Ungarn, Det Vestlige Pannon, Det Sydlige Alföld, Det Centrale Transdanubien, Det Nordlige Ungarn, Det Nordlige Alföld og Det Sydlige Transdanubien — CCI 2007HU161PO007, CCI 2007HU161PO003, CCI 2007HU161PO004, CCI 2007HU161PO005, CCI 2007HU161PO006, CCI 2007HU161PO009, CCI 2007HU161PO011, CCI 2007HU161-PO001, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at afgørelse C(2015) 4979 final af 14. juli 2015 vedrørende udsættelse af en del af de mellemliggende betalinger fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden er i strid med Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210, s. 25):

   — Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse i strid med artikel 92 i forordning (EF) nr. 1083/2006, idet de pågældende udgifter ikke er forbundet med alvorlige uregelmæssigheder.

   — Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at de ungarske myndigheder gennemførte de operationelle programmer i overensstemmelse med EU-retten. Det er sagsøgerems opfattelse, at modtagerne leverede arbejderne og tjenesteydelserne til gennemførelsen af programmerne i overensstemmelse med det offentlige udbudsdirektiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbs-kontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114);

   — Endelig er det sagsøgerens opfattelse, at adgangen til en asfaltblandingsfabrik inden for en fastsat maksimal afstand til stedet ved indgivelse af bud var et proportionelt kriterium for teknisk egnethed ved udbuddet af vejbygningsarbejderne.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af retten til forsvar

— Ifølge sagsøgeren udgør den anfægtede afgørelse en tilsidesættelse af Ungarns ret til forsvar, idet Kommissionen ikke tog hensyn til materielle faktiske og retlige forhold, som Ungarn gjorde den bekendt med inden den anfægtede afgørelse.

— Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at resultatet af proceduren ville have været anderledes, hvis denne uregelmæssighed ikke fandtes, og at tilsidesættelsen af retten til forsvar derfor bør medføre en annullation af den anfægtede afgørelse.

Sag anlagt den 18. september 2015 — Lysoform Dr. Hans Rosemann m.fl. mod ECHA

(Sag T-543/15)

(2015/C 406/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH (Berlin, Tyskland), Ecolab Deutschland GmbH (Monheim), Schülke & Mayr GmbH (Norderstedt) og Diversey Europe Operations BV (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokaterne K. Van Maldegem and M. Grunchard)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgernes påstande

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold.

— Afgørelsen truffet af Det Europæiske Kemikalieagenturs (ECHA) om at optage virksomheden Oxea med hjemsted i Tyskland som leverandør af aktivstoffer på listen i henhold til artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter, annulleres.

— ECHA tilpligtes at betale sagens omkostninger

— I lyset af den verserende klagesag for ECHA's klageudvalg udsættes sagen i henhold til artikel 69, og navnlig artikel 69, litra d), i Rettens procesreglement, indtil ECHA's klageudvalg har truffet afgørelse om, hvorvidt klagen kan antages til realitetsbehandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har gjort gældende, at ECHA, ved at tillade, at en virksomhed opføres på listen i henhold til artikel 95 i forordning (EU) nr. 528/2012 med hensyn til et bestemt stof, har foretaget en fejlagtig retsanvendelse. Sagsøgerne har anført følgende tre anbringender til støtte herfor:

1. Første anbringende om at ECHA har anvendt reglerne vedrørende kravet om, at virksomheden skal fremlægge et fuldstændigt dossier i henhold til artikel 95 i forordning (EU) nr. 528/2012, forkert.

2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling derved, at ECHA har behandlet virksomheder, der befandt sig den i samme situation, forskelligt.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af artikel 62, 63 og 95 i forordning (EU) nr. 528/2012 derved, at ECHA i strid med kravene i denne forordning har undladt at sikre, at der er lige vilkår for de virksomheder, der har deltaget i vurderingsprogrammet for et bestemt stof, og de virksomheder, der har været gratister.

Sag anlagt den 29. september 2015 — Bimbo mod KHIM — ISMS (BIMBO BEL SIMPLY MARKET)

(Sag T-571/15)

(2015/C 406/37)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bimbo, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat J. Carbonell Callicó)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: International Supermarket Stores (ISMS) SA (Croix, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: International Supermarket Stores (ISMS) SA

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »BIMBO BEL SIMPLY MARKET« — registreringsansøgning nr. 10 335 321

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1297/2014-4)

Påstande

— Appelkammerets afgørelse af 17. juli 2015 omgøres i henhold til EF-varemærkeforordningens artikel 65, stk. 3, hvorved der gives afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 10 335 321 i dens helhed.

— Subsidiært og alene for det tilfælde, at der ikke gives medhold i ovenstående påstand, annulleres appelkammerets afgørelse af 17. juli 2015.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 5, artikel 42, stk. 2 og 3, og artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. september 2015 — Kozmetika Afrodita mod KHIM — Núñez Martín og Machado Montesinos (KOZMETIKA AFRODITA)

(Sag T-574/15)

(2015/C 406/38)

Stævningen affattet på slovensk

Parter

Sagsøger: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenien) (ved advokat B. Grešak)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Pedro Nuñez Martín (Madrid, Spanien) og Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Kozmetika Afrodita d.o.o.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »KOZMETIKA AFRODITA« — registreringsansøgning nr. 11 798 253

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2577/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af regel 50, stk. 2, litra h), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 28. september 2015 — Kozmetika Afrodita mod KHIM — Núñez Martín og Machado Montesinos (AFRODITA COSMETICS)

(Sag T-575/15)

(2015/C 406/39)

Stævningen affattet på slovensk

Parter

Sagsøger: Kozmetika Afrodita d.o.o. (Rogaška Slatina, Slovenien) (ved advokat B. Grešak)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Pedro Núñez Martín (Madrid, Spanien) og Carmen Guillermina Machado Montesinos (Madrid)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Kozmetika Afrodita d.o.o.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »AFRODITA COSMETICS« — registreringsansøgning nr. 11 798 287

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 28. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 2578/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af regel 50, stk. 2, litra h), i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 1. oktober 2015 — Uribe-Etxebarría Jiménez mod KHIM — Núcleo de comunicaciones y control (SHERPA)

(Sag T-577/15)

(2015/C 406/40)

Stævningen affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Xabier Uribe-Etxebarría Jiménez (Erandio, Spanien) (ved advokat M. Esteve Sanz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Núcleo de comunicaciones y control, SL (Tres Cantos (Madrid), Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Indehaver af det omtvistede varemærke: Xabier Uribe-Etxebarría Jiménez

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »SHERPA« — EF-varemærkeregistrering nr. 10 000 339

Sagen for Harmoniseringskontoret: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. juli 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1135/2014-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 1, art. 64, stk. 1, og art. 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 og regel 22 i forordning nr. 2868/95.

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. oktober 2015 — POA mod Kommissionen

(Sag T-584/15)

(2015/C 406/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pagkyprios organismos ageladotrofon Dimosia Ltd (POA) (Latsia, Cypern) (ved advokat N. Korogiannakis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse om at anerkende, at sagsakterne CY/PDO/0005/01243, som Republikken Cyperns myndigheder havde indgivet, opfyldte betingelserne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012 L 343, s. 1), som foreskrevet i denne forordnings artikel 50, stk. 1, og om at offentliggøre dem i Den Europæiske Unions Tidende under referencen 2015/C 246/12, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende foreneligheden af ansøgning CY/PDO/0005/01243 med forordning (EU) nr. 1151/2012

   — Ansøgning CY/PDO/0005/01243 udspringer af standard CYS 94 (del 1 & 2) 1985 om mælkeindholdet i produktionsmetoden for »hellim«.

   — Ansøgning CY/PDO/0005/01243 er i strid med artikel 7 i forordning (EU) nr. 1151/2012.

2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke kontrollerede, om ansøgning CY/PDO/0005/01243 var i overensstemmelse med proceduren fastsat ved forordning (EU) nr. 1151/2012

   — Der blev ikke givet en rimelig frist til at klage.

   — De nationale myndigheder gennemgik ikke sagsøgerens indsigelse passende.

Sag anlagt den 5. oktober 2015 — Monster Energy mod KHIM (GREEN BEANS)

(Sag T-585/15)

(2015/C 406/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Monster Energy Company (Corona, Forenede Stater) (ved solicitor P. Brownlow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Det omtvistede varemærke: EF-ordmærket »GREEN BEANS« — registreringsansøgning nr. 11 410 801

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. juli 2015 af Andet Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 3002/2014-2)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Sagen hjemvises til Andet Appelkammer med henblik på realitetsafgørelse vedrørende sagsøgerens begæring om Restitutio i forbindelse med afgørelse vedtaget den 2. december 2013 af Første Appelkammer (sag R 1530/2013-1).

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

— Tilsidesættelse af artikel 58, artikel 65 stk. 5, artikel 75 og artikel 81, stk. 4, i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af regel 65 i forordning nr. 2868/95.

Sag anlagt den 8. oktober 2015 — Nara tekstil sanayi ve ticaret mod KHIM — NBC Fourth Realty (NaraMaxx)

(Sag T-586/15)

(2015/C 406/43)

Stævningen affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Osmangazi-Bursa, Tyrkiet) (ved advokaterne M. López Camba og L. Monzón de la Flor)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: NBC Fourth Realty Corp. (North Las Vegas, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »NaraMaxx« — registreringsansøgning nr. 11 142 461.

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. juli 2015 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1073/2014-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den tiltræder, at indsigelse B 2122938 tages til følge.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de af Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketis afholdte omkostninger.

— NBC Fourth Realty Corp. tilpligtes at betale de af Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi afholdte omkostninger.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 21. oktober 2015 — Stichting Accolade mod Kommissionen

(Sag T-598/15)

(2015/C 406/44)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Stichting Accolade (Drachten, Nederlandene) (ved advokaterne H. de Boer og J. Abma)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Europa-Kommissionens afgørelse af 30. juni 2015 C(2015) 4411 final om statsstøtte SA.34676 (2015/NN) — Nederlandene (Harlingen kommunes formodede salg af jord under markedsprisen) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende om den omstændighed, at Kommissionen med urette har begrænset sagsøgerens klage til kun at omfatte en lille del af den samlede grundhandel mellem Harlingen kommune og Ludinga VG.

2. Andet anbringende om manglende eller ukorrekt anvendelse af kriteriet om den private investor. Kommissionen har med urette anvendt et interval på 14- 24 EUR med henblik på at bedømme transaktionen.

3. Tredje anbringende om den omstændighed, at de oplysninger og betragtninger, som har dannet grundlag for priserne i det af Kommissionen anvendte interval, er indbyrdes uforenelige. Referencetransaktionerne er derfor ikke sammenlignelige med den omtvistede transaktion.

4. Fjerde anbringende om, at der blev anvendt en forkert pris på intervallet.

5. Femte anbringende om en åbenbart urigtig bedømmelse af de fremførte faktiske omstændigheder med hensyn til indirekte fordele.

6. Sjette anbringende om, at Kommissionen drog en ukorrekt konklusion med hensyn til den af sagsøgeren anfægtede foranstaltning

RETTEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (enedommer) af 27. oktober 2015 — Labiri mod Regionsudvalget

(Sag F-81/14) ([1])

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelsesåret 2013 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren — vedtægtens artikel 45, stk. 1 — sammenligning af fortjenester)

(2015/C 406/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vassilliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (først ved advokaterne J.-N. Louis, D. de Abreu Caldas og R. Metz, derefter ved advokaterne J.-N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke og T. Van Lysebeth)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Regionsudvalg (ved J. C. Cañoto Argüelles og S. Bachotet, som befuldmægtigede, først bistået af advokaterne B. Cambier og G. Ladrière, derefter af advokaterne B. Cambier og T. Cambier)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til den nærmeste højere lønklasse (AD 13) i forfremmelsesåret 2013 ved Regionsudvalget.

Konklusion

1) *Den Europæiske Unions Regionsudvalg frifindes.*

2) *Vassilliki Labiri bærer sine egne omkostninger og betaler Regionsudvalgets omkostninger.*

([1]) EUT C 388 af 3.11.2014, s. 32.

Personalerettens dom (enedommer) af 29. oktober 2015 — Xenakis mod Kommissionen

(Sag F-52/15) ([1])

(Personalesag — tjenestemænd — pensionering uden ansøgning — pensionsalder — ansøgning om forlængelse af tjenesten — vedtægtens artikel 52, stk. 2 — afslag på at forlænge tjenesteperioden — tjenestens interesse)

(2015/C 406/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Yannis Xenakis (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Currall og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning om forlængelse af tjenesten og følgelig om bekræftelse af sidstnævntes automatiske pensionering pr. 31. oktober 2014, og påstand om erstatning med tillæg af renter for det økonomiske tab, der angiveligt er lidt, samt om betaling af en symbolsk erstatning på 1 EUR for det påståede ikke-økonomiske tab

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Yannis Xenakis bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.*

([1]) EUT C 190 af 8.6.2015, s. 38.

Personalerettens kendelse (Enkelt dommer) af 27. oktober 2015 — Ameryckx mod Kommissionen

(Sag F-140/14) ([1])

(Personalesag — kontraktansat — ansættelsesgrupper — indplacering — formalitetsindsigelse — begrebet akt, der indeholder et klagepunkt — bekræftende afgørelse — ny og væsentlig faktisk omstændighed — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2015/C 406/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marianella Ameryckx (Rhode-Saint-Genèse, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Tymen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved C. Berardis-Kayser og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på at genoprette sagsøgerens karriere ved, fra den 1. marts 2005, at omplacere denne til en højere ansættelsesgruppe og påstand om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Konklusion

1) *Europa-Kommissionen frifindes.*

2) *Marianella Ameryckx bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.*

([1]) EUT C 65 af 23.2.2015, s. 55.

Sag anlagt den 19. oktober 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-91/15)

(2015/C 406/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annullation af Kommissionens afgørelse om at anvende den i vedtægtens artikel 32 fastsatte helbredsklausul, for så vidt som sagsøgeren ikke tildeles invaliditetsydelse, samt påstand om erstatning af det ikke-økonomiske tab, der angiveligt er lidt.

Sagsøgerens påstande

— Annullation af Kommissionens afgørelser af 16. september 2014 om anvendelse af den i vedtægtens artikel 32 fastsatte helbredsklausul og om ikke at tildele sagsøgeren invaliditetsydelse.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 50 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab og at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 12. oktober 2015 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-132/15)

(2015/C 406/49)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation dels af Kommissionens afgørelse om at anvende den bestemmelse om lægeligt forbehold, der er fastsat i artikel 32 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, med tilbagevirkende kraft regnet fra sagsøgerens tiltrædelse ved Kommissionen og om at suspendere de garantier, der er fastsat i tilfælde af invaliditet eller død, dels af afgørelsen om at udelukke sagsøgeren fra enhver ansættelse ved Kommissionen for en periode på seks år regnet fra udløbet af hans sidste kontrakt.

Sagsøgerens påstande

— Ansættelsesmyndighedens afgørelser vedrørende dels anvendelsen med tilbagevirkende kraft af det lægelige forbehold, der er fastsat i artikel 32 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, på sagsøgeren og suspenderingen af de garantier, der er fastsat i tilfælde af invaliditet eller død, dels sagsøgerens udelukkelse fra enhver ansættelse ved Kommissionen for en periode på seks år, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA